

Wzorzec Rasy

Gdański Wysokolotny-Sokół Gdański(EE816)

Pochodzenie:

Gdańsk i pobliskie miejscowości. Wychodowany z gołębi perskich, przywiezionych przez flisaków z południowych rejonów Polski oraz przywiezionego przez marynarza w połowie XIX wieku, gołębia z Kalkuty. Z tej krzyżówki powstał gdański wysokolotny, poprzez selekcję doprowadzony do obecnego wyglądu.

Wrażenie ogólne:

Gołąb o długim i eleganckim noszonym poziomie tułowiu, o średniej długości nogach, wypełnionym szerokim i bogatym w pióra ogonie, płasko wypełnionej głowie z koronką.

Wzorzec: cechy rasowości

Głowa: Nieco skierowana ku dołowi, długie czoło, z profilu począwszy od końca dzioba aż do koronki tworzy płaski łuk, klinowata. Koronka jest szeroka, wysoko osadzona, bez luk, z przodu wypełniona piórami, z tyłu zaokrąglona bez rowka i prawie sięgająca do piór na szyji, z boku bez rozet i przykrywająca uszy.

Oczy: Perłowe we wszystkich odcieniach, bez krwawych żyłek.

Brew: Wąska biała o niebieskowym odcieniu

Dziób: Średniej długości, bez jakiegokolwiek wgłębienia pomiędzy czołem a wąskówkami, tworzy z czołem łagodny łuk, średnio mocny, jasny, u ciemno upierzonych dozwolona mała muszka. Wąskówki gładkie i mało rozwinięte.

Szyja: Średniej długości, smukła, podgardle zaokrąglone. Pióra na szyi mocne i zwarte.

Piers: Umiarkowanie szeroka, nieznacznie wysunięta do przodu i dobrze zaokrąglona.

Plecy: Długie, nie za szerokie, zwężające się ku ogona i nieco opadające.

Skrzydła: Mocne, dobrze przylegające do tułowia i przykrywające plecy, sięgające prawie do końca ogona.

Ogon: Długi, składający się przynajmniej z 14 sterówek, bez luk, wypełniony i nieco szerszy na końcu od piersi. Od 14-18 szerokich i długich sterówek, o półowalnym sklepieniu, szeroki, szerszy od piersi na dwie sterówki z każdej strony, nie może być "daszkowaty" i o podzielonych "daszkowatych" sterówkach.

Nogi: Średniej długości, nieopierzone.

Upierzenie: Długie, gładko przylegające.

Rodzaje kolorów:

Biały, czarny, czerwony, żółty, niebieski z czarnymi pasami, grochowy niebieski, czerwonopłowy, żółtopłowy, niebieskopłowy bez lub z ciemnymi pasami; mazer jasny i ciemny w kolorach żółtym, czerwonym, niebieskim i czarnym; szymel i szek w kolorze żółtym, czerwonym, niebieskim i czarnym; tygrysowate w kolorze czerwonym i żółtym, niebieskim i czarnym; wzorzyste(bunt)w kolorze czerwonym i żółtym; sroki w kolorze czarnym, niebieskim, czerwonopłowym, żółtopłowym i niebieskopłowym.

Kolor i rysunek:

Wszystkie kolory czyste inasycone. Czarny lśniący, niebieski w odcieniu stalowym, grochowate z możliwie równomiernym rysunkiem na skrzydłach, płowe powinny mieć czyste skrzydła (nieznaczne cienie dozwolone), niebieskopłowe z całkowicie kolorowymi lotkami i sterówkami, czerwonopłowe oraz żółtopłowe szyje, pierś oraz pasy na skrzydłach o nasyconym kolorze podstawowym, lotki i sterówki jasne, u samic nieco szarości na piersiach i brzuchu jest dozwolone. Wszystkie pasy czyste i biegnące równolegle i przez całe skrzydła.

U mazerów należy dążyć do czystych kolorów.

Jasny mazer: Głowa, plecy, lotki i ogon z pokryciem i klinem są białe, na szyi, dolnej części korpusu oraz tarczach skrzydeł pióra o podstawowym kolorze białym na końcach zamazane (fladrowane), przypominające słoje w drzewie.

Ciemny mazer: Całe upierzenie kolorowe, także głowa, lotki, plecy i ogon z pokryciem.

Wzorzysty: Głowa całkowicie biała, lub z kilkoma piórami kolorowymi, lotki z pokryciem i klinem białe, pozostałe upierzenie kolorowe, lub z kilkoma piórami białymi. Należy dążyć do rysunku mnisiego.

Szymel: Podstawowy kolor biały z mniejszym lub większym nalotem w formie kresek i w kolorze jakby pleśni, jednakże pióra zakończone białą, bez całych kolorowych piór lub bez piór występujących u mazerów. Lotki i ogon z klinem białym.

Tygrysowate: Lotki i ogon są kolorowe, pozostałe upierzenie możliwie równomiernie kolorowe, białą obrysowane, bez widocznej sitowatości przy zamkniętych lotkach i sterówkach.

Srokaty: Na podstawowym kolorze białym możliwe równomiernie rozłożone kolorowe pióra. Lotki i ogon powinny być białe.

Sroka: Kolorowa jest głowa, szyja (na przedniej części szyji może występować biała plama), piersi, ramiona, ogon i jeśli możliwe także plecy. Pozostałe upierzenie jest białe.

Duże błędy:

Krótki, niezgrabny korpus. Wysoka postawa. Tęga, zaokrąglona, z wysokim czołem głowa. Dużo czerwieni w tęczówce, żółta lub czerwona. Nad oczami tzw: "kalpy". Za mocny lub ciemny dziób. Grube wąskówki. Za nisko osadzona, wąska, krzywa, z licznymi lukami korona, bez rowka i rozet (lekko zakręcone pióra w miejscu gdzie występują zazwyczaj rozety, nie traktuje się jako rozety). Ubogie upierzenie pleców, wąski ogon, pojedyncze pióra na nogach. Duże odstępstwa w kolorze lub rysunku.

Uwagi do oceny:

Ogólny wygląd-budowa i układ korpusu-głowa, koronka, oczy-forma ogona-kolor dzioba-kolor i rysunek.

Gdanskie Wysokolotne występują w wielu odmianach barwnych. Zasadniczo postaramy się przybliżyć odczytywanie barw, kolorów i rysunki zarejestrowane we wzorcu.

Gołębie JEDNOBRWNE.

Gołębi jednobarwne powinny mieć barwę czystą i intensywną, a szyja powinna mieć metaliczny zielony połysk.

Do grupy tej zaliczamy

BIAŁE

Kolor podstawowy zdecydowanie najlepsze osobniki w rasie pod względem budowy i figury występują w tym kolorze

ŻÓŁTE

W tym kolorze gołębie są słabsze w głowie ale mają za to piękne ogony. Należy dążyć do nasyczonego koloru

CZERWONE

W tym kolorze gołębie są słabsze w głowie ale mają za to piękne ogony. Należy dążyć do nasyczonego koloru

CZARNE

W odmianie tej występują gołębie o bardzo ładnej budowie kolor powinien być kruczoczarny z metalicznym połyskiem na szyi. Pożądanym jest biały dziób, jednak mała czarna „much” na dziobie jest dopuszczalna. Podobnie sprawa ma się z pazurami, które powinny być jasne jednak za ciemne pazury nie wolno karać gołębi na wystawie.

GOŁĘBIE PASIATE

Do tej grupy zaliczamy niebieskie z czarnymi pasami, grochowy niebieski, czerwonopłowy, żółtopłowy, niebieskopłowy bez lub z ciemnymi pasami. Kolor występuje na szyji, woli i karku, od łokcia gołębia kolor szary tonujący się w kierunku ogona. Pasy równe i wyraźnie zaznaczone

NIEBIESKIE Z CZARNYMI PASAMI

Gołębie w tym kolorze powinny być ciemne a kolor niebieski powinien być w odcieniu stalowym.

Gołębie niebieskie powinny mieć czarne pasy równoległe przebiegające przez pokrywę skrzydła i oddzielone niebieskim kolorem tzn. drugi pas nie może przechodzić w czarny kolor lotki a powinien być oddzielony od niej niebieskim kolorem. Niebieskie powinny mieć czyste tarcze (nieznaczne cienie dozwolone)

Plecy w tej odmianie również powinny być ciemno niebieskie lub niebieskie kolor biały jest niedopuszczalny. Ogon niebieski z czarną lentą na końcówka piór

Dziób powinien być jasny.

GROCHOWY NIEBIESKI

Gołębie w tym kolorze powinny być ciemne a kolor niebieski powinien być w odcieniu stalowym a grochy z możliwie równomiernym rysunkiem na skrzydłach.

Gołębie niebieskie powinny mieć czarne pasy równoległe przebiegające przez pokrywę skrzydła i oddzielone niebieskim kolorem tzn drugi pas nie może przechodzić w czarny kolor lotki a powinien być oddzielony od niej niebieskim kolorem. Plecy w tej odmianie również powinny być ciemno niebieskie lub niebieskie kolor biały jest niedopuszczalny. Ogon niebieski z czarną lentą na końcówka piór
Dziób powinien być jasny.

NIEBIESKO PŁOWY Z PASAMI LUB BEZ

Bardzo rzadka odmiana kolorystyczna która podobnie jak niebieskie musi posiadać dwa ciemne pasy równoległe przebiegające przez pokrywę skrzydeł i być oddzielone od siebie i lotek. Kolor niebiesko płowych zbliżony jest do lekkiego brązu a ciemne pasy są ciemnobrązowe.

Jeszcze rzadziej występuje gołąb niebiesko płowy bez pasów.

Ogon niebiesko płowy z ciemną lentą na końcu piór

ŻÓŁTO PŁOWY

Żółtopłowe szyje, pierś oraz pasy na skrzydłach o nasyconym kolorze podstawowym, lotki i sterówki jasne, u samic nieco szarości na piersiach i brzuchu jest dozwolone. Pokrywy skrzydeł stanowią tło dla pięknych mocnych żółtych pasów. Wszystkie pasy czyste i biegnące równoległe i przez całe skrzydła. Na ogonie występuje biała lentą. W tej odmianie należy dążyć do czystych kolorów..

Gołębie w tym kolorze należą do grupy najsłabszej w budowie głowy mają za to ładne ogony

CZERWONO PŁOWE

Czerwono płowe powinny mieć czyste skrzydła (nieznaczne cienie dozwolone).

Czerwono płowe szyje, pierś oraz pasy na skrzydłach o nasyconym kolorze podstawowym, lotki i sterówki jasne, u samic nieco szarości na piersiach i brzuchu jest dozwolone. Wszystkie pasy czyste i biegnące równoległe i przez całe skrzydła. Należy dążyć do nasyconych kolorów i jasnych tarcz skrzydeł. Dziób powinien być jasny. Gołębie w tym kolorze należą do grupy najsłabszej w budowie głowy mają za to ładne ogony

GOŁĘBIE W RYSUNKU

Jasny mazer, ciemny mazer, szymel, tiger, bunt, sroka, szek
Grupa ta jest najliczniej reprezentowana przez gołębie Gdańskie a jej najznamienitszy przedstawicielem jest MAZER.

JASNY MAZER

Gołobie te występują w kolorze czerwonym , niebieskim, czarnym i żółtym i dokładnie w takiej kolejności najliczniej występują. W hodowlach najwięcej mazrów jest w kolorze czerwonym później czarnym i niebieskim a do rzadkości należą mazry w kolorze żółtym. U mazerów należy dążyć do czystych kolorów co niestety nie jest normą. Jest to gołąb o podstawowym kolorze białym. Rysunek mazerowania zaczyna się na szyi wolu, i przechodzi na łokieć gołębia gdzie jest najbardziej zagęszczony i rozrzedza się w kierunku ogona. Przypomina przecięty pień drzewa. Przy otwartych skrzydłach rysunek mazerowania powtarza się na prawym i lewym skrzydle

MAZER CIEMNY

Gołobie te występują w kolorze czerwonym , niebieskim, czarnym i żółtym i dokładnie w takiej kolejności najliczniej występują. W hodowlach najwięcej mazrów jest w kolorze czerwonym później czarnym i niebieskim a do rzadkości należą mazry w kolorze żółtym. U mazerów należy dążyć do czystych kolorów co jest w tej odmianie bardzo trudne. Całe upierzenie marmurkowe także głowa plecy lotki i ogon z pokrywą. U ciemnych mazrów na ogonie występuje lenta a kolor ogona powinien być tożsamy z końcówką lotek pierwszego i drugiego rzędu. Dziób powinien być jasny

SZYMEL

Gołobie te występują w kolorze czerwonym , niebieskim, czarnym i żółtym i dokładnie w takiej kolejności najliczniej występują. W hodowlach najwięcej szymli jest w kolorze czerwonym później czarnym i niebieskim a do rzadkości należą szymle w kolorze żółtym.

Gołąb biały, kolor występuje na szyji. Dopuszcza się występowanie koloru na plecach i bokach skrzydeł, kolor ten nie może się odkładać do rysunku mazerowania, ale może występować w postaci kolorowych kresek. Jednak większe uznanie sędziów podczas oceny powinien mieć gołąb biały z kolorem na szyji.

Reasumując podstawowym kolorem jest biały z mniejszym lub większym nalotem w formie kresek i w kolorze jakby pleśni, jednakże pióra zakończone białą, bez całych kolorowych piór lub bez piór występujących u mazerów.

TIGER

Gołobie te występują w kolorze żółtym, czerwonym, czarnym i niebieskim. Lotki i ogon są kolorowe, pozostałe upierzenie możliwie równomiernie kolorowe, białą obrysowane, bez widocznej sitowatości przy zamkniętych lotkach i sterówkach. Oceniać je należy na zamkniętym skrzydle lota pierwszego i drugiego rzędu muszą być barwne i nie mogą występować w nich białe pióra. W kolorze czarnym dopuszczalna jest ciemna górna szczeka natomiast dolna musi być jasna.

BUNTY

Gołobie w tym rysunku występują w dwóch kolorach czerwonym i żółtym. Głowa całkowicie biała (dopuszcza się kilka kolorowych piórek), lotki ogon z klinem i pokrywą białą. Pozostałe upierzenie kolorowe. W odmianie tej należy dążyć do rysunku mnicha

SROKI

Gołębie te występują we wzorcu w kolorze czarnym, niebieskim, czerwono płowym, żółtopłowym i niebieskopłowym..

Kolorowa jest głowa, szyja, pierś, siodełko na plecach, plecy i ogon. Reszta jest biała jak u sroki, na szyi z przodu może być biała plamka (serce). Gołębie w tym kolorze należą do grupy najłabszej w budowie głowy mają za to ładne ogony.

SZEKI

Na podstawowym kolorze białym równomiernie rozłożone kolorowe pióra. Lotki i ogon powinny być białe. Trudny kolor. Gołębie te występują w kolorze żółtym, czerwonym , czarnym i niebieskim

Reasumując powyższe mamy 37 szt gołębi w niepowtarzalnych rysunkach i odmianach barwnych.

Opracowanie przygotował Zarząd Zachodniopomorskiego Klubu
Hodowców Gołębi Gdański Wysokolotny

Czesław Walczak

Marcin Zadęcki